

ת"פ 40507/09/14 - מדינת ישראל נגד מ ש

ת"פ 40507-09-14
27 יוני 2016

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

מ ש

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שגית שלו.

הנאשם ובא כוחו - עו"ד פרידמן.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. הנאשם נמצא אשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של **אימים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982;

כפי הנטען בכתב האישום המתוקן, עובר ליום 27.04.2014 ניהלו הנאשם והמתלוננת מערכת יחסים זוגית והתגוררו יחד.

עוד נטען, כי ביום 27.04.2014, בשעה 14:00 או בסמוך לכך, איים הנאשם בכתב על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה והטרדה, בכך ששלח למכשיר הטלפון הנייד שלה 12 הודעות. תוכן ההודעות מפורט בכתב האישום המתוקן. מהודעות אלה עולה, כי הנאשם דרש מהמתלוננת כסף בגין הוצאות מדור למיניהן (שכירות, ועד בית, מיסי ארנונה וחשמל), ואיים כי אם לא תעשה כן, הוא יפרסם למשפחה שלה שהיא "עובדת מהצד בזנות", "כולל התמונות עירום

עמוד 1

שלך", "הסרט שלנו", "אני אגמור אותך", "ואם לא אני אפרסם למשפחה שלך את מה שצריך וכל גבר שיהיה לך יקבל את כל המידע והחומרים שאספתי עליך", ועד כהנה וכהנה.

2. במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם בין הצדדים כי עובר להשמעת הטיעונים לעונש, יישלח הנאשם לשירות המבחן כדי שתיבחן שאלת הרשעתו. בא כוח המאשימה ציין כי עמדת המאשימה היא להרשעה וכי אם התסקיר שיתקבל בעניינו של הנאשם יהיה "חיובי", המאשימה תגביל עצמה בעתירתה העונשית לצו של"צ, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי.

3. **תסקיר שירות המבחן** אשר הוגש בעניינו של הנאשם נושא אופי חיובי, ובסופו המלצה להימנע מהרשעתו, תוך השתת עונש בדמות צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

מטעמים של צנעת הפרט מצאתי שלא להביא בגוף גזר הדין את כל המפורט בתסקיר שירות המבחן, לבד מלציין כי הנאשם הודה בפני השירות בביצוע העבירות והביע חרטה ובושה על מעשיו, תוך שטען כי הרקע למעשים היה סכסוך כספי שהתגלע בינו לבין המתלוננת ותחושות עמוקות של אי צדק והשפלה שהוא חש. בהמשך, לאחר ששירות המבחן שקל את כל גורמי הסיכון והסיכוי הרלוונטיים, הוא בא לכלל מסקנה כי מהנאשם נשקפות רמות סיכון נמוכות להישנות התנהגות עוברת חוק.

עוד יש לציין, כי המתלוננת סירבה להיפגש עם שירות המבחן ולשוחח אודות העבירות, תוך שמסרה כי אינה מצויה עוד בקשר עם הנאשם וכי אינה חוששת מפניו.

ב. טיעוני הצדדים

4. בטיעוניה לעונש, הפנתה באת כוח המאשימה לתוכן האיומים שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת ועמדה על חומרת העבירה כאשר זו מופנית כלפי בת זוג. הלה טענה כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין מאסר מותנה לבין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות, וכי בשים לב לתסקיר אשר הוגש ולאור עברו הפלילי הנקי של הנאשם, תעתור המאשימה לעונשים בדמות מאסר מותנה, צו של"צ, התחייבות, פיצוי וקנס.

בכל הנוגע לשאלת הרשעתו של הנאשם, לדבריה של התובעת הנאשם אינו עומד במבחנים שקבעה הפסיקה בעניין זה, וזאת משום שהוא הציג בפני בית המשפט תרחישים תיאורטיים בלבד, ולא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי ומוחשי שעלול להיגרם לו אם יורשע בדינו. את טיעוניה בעניין זה, תמכה באת כוח המאשימה בפסיקה שהוגשה לעיונו של בית המשפט (סומן ת/2).

5. מנגד, בא כוח הנאשם ציין כי אינו חולק על מתחם העונש אשר הוצג על ידי המאשימה, אך טען כי במקרים רבים אחרים בהם דובר בעבירות מהסוג שבמוקד כתב האישום המתוקן, ובפרט כאשר שירות המבחן המליץ על כך, נמנעו בתי המשפט מהרשעתם של הנאשמים. בהזדמנות זו, טען הסנגור כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע סכסוך כספי שהיה לו עם המתלוננת, וכי בכל מקרה לא התכוון לפרסם את התמונות, כך שאין המדובר באיומים ברף

חומרה גבוהה, ומה עוד שהנאשם לא איים על המתלוננת בפגיעה גופנית.

בנוסף, הסנגור הפנה לעובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע עליהם חרטה, ולכך שעסקינן בנאשם נורמטיבי ונעדר עבר פלילי, אשר עובד בעבודה מסודרת, מקיים קשרים טובים עם ילדיו, משלם מזונות ומשרת במילואים כלוחם. הסנגור אף ציין, כי הדברים נעשו בשעת כעס, וכי כאמור בתסקיר שירות המבחן, כיום קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו של הנאשם.

אשר לשאלת ההרשעה, נטען כי הנאשם עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב, ולו בפרמטר של נסיבות ביצוע העבירה. בעניין זה, הסנגור גם הפנה לעמדתה של המתלוננת כפי שזו תוארה בתסקיר שירות המבחן, תוך שטען כי הימנעות מהרשעתו של הנאשם לא תפגע באינטרס הציבורי. עוד נטען, כי הנאשם עוסק בצילום במסגרת עסק משפחתי עצמאי, ולעיתים תכופות משמש כצלם באירועים רשמיים של עיריית קריית מלאכי ובקטלוגים שבהם משתתפים ילדים, וכי הרשעה תמנע הימנו להמשיך ולעבוד במסגרות אלה. הסנגור הפנה לפסיקה שהוגשה מטעמו, וביום 15.06.2016 הגיש באישור בית המשפט פסיקה נוספת. כמו כן, הלה מסר כי תוך יום אחד יוכל להציג מסמך המעיד על עבודתו של הנאשם במסגרות האמורות, אך עד למועד זה, לא הוצג מסמך כגון דא.

לבסוף, עתר הסנגור לבית המשפט לאמץ את המלצות שירות המבחן, להימנע מהרשעתו של הנאשם ולהשית עליו צו של"צ ולכל היותר גם התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

6. הנאשם קיבל את "זכות המילה האחרונה", התנצל על מעשיו והביע חרטה. כמו כן, הנאשם מסר כי הוא מקווה מאוד שבית המשפט לא ירשיע אותו, וזאת כדי שפרנסתו, באמצעותה הוא מכלכל את ילדיו, לא תיפגע. לדבריו, הוא מעדיף לבצע עבודות של"צ ובכך לסייע לציבור.

דין והכרעה

ג. הערכים המוגנים שנפגעו ונסיבות ביצוע העבירה

7. כאמור זה מכבר, הצדדים אינם חלוקים בנוגע למתחמי הענישה במקרה הנדון. משכך, המחלוקת העיקרית בתיק נוגעת לשאלת ההרשעה ולשאלת העונש שצריך להיגזר על הנאשם, ככל שבית המשפט ירשיעו.

מתחם העונש ההולם המוסכם, קרי מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות, מקובל על בית המשפט. אשר על כן, נדמה כי מתייתר הצורך לפרט בגזר דין זה את השיקולים השונים הקבועים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. הגם שכך, סבורתני כי בכל זאת יש לעמוד, ולו בקליפת האגוז, על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ועל הנסיבות הנלוות לעבירות שאותן ביצע. שכן, מטבע הדברים, יש באלו כדי להשפיע גם על שאלת ההימנעות מהרשעה.

8. באשר **לערכים החברתיים המוגנים**, בעצם ביצוע עבירת האיומים, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלווה נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד

להסכמתו החופשית, או להניאו מפעולה אותה ביקש לבצע (ר' והשוו דבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989)).

אשר לעבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק, בעצם ביצועה, ובשים לב לתוכן ההודעות ולכך שאלו נשלחו לבת זוגו לשעבר של הנאשם, פגע האחרון בעיקר בשלוות נפשה של המתלוננת ובפרטיותה, כאשר חדר למרחבה הנפשי-הפרטי, וזאת בניגוד לרצונה. וראו בעניין זה דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין ברע"פ 10462/03 הלינור הראר נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(2) 92, 70 (2005):

"בלשון פשוטה, דומה כי הטרדה היא יצירת אי-נוחות המסיחה את דעתו של אדם מענייניו וגורמת לו מבוכה, דאגה, בלבול והתעסקות במושא ההטרדה".

ובהמשך:

"לדידי, אין הטרדת הזולת בטלפון או בפקסימיליה ביטוי לחופש ביטוי. אין ביישומה של הגבלה על כך כדי לכלוא את הרוח. יש בה כדי לשמור על שפיות אנושית ועל סדרי חברה בסיסיים תקינים. כשם שזכותו של אדם להיות מוגן פיזית, זכותו להיות גם מוגן נפשית; ביתו הוא מבצרו - והטלפון הוא שלוחת ביתו".

הדברים אף אמורים ביתר שאת בעידן המודרני שבו אנחנו חיים, כאשר באמצעות האמצעים הטכנולוגיים הקיימים, מועברים המסרים באופן מדי על ידי לחיצת כפתור פשוטה, מה שמקל את מלאכתו של המבקש להטריד את זולתו.

9. איני מסכימה עם טענתו של בא כוח הנאשם, לפיה חומרת העבירות מצויה ברף הנמוך, וסבורתי כי **מידת הפגיעה** של הנאשם בערכים המוגנים מצויה דווקא ברף הבינוני-גבוה. הדברים אמורים בשים לב לתוכן ההודעות, שבהן הנאשם איים על המתלוננת כי יפיץ תמונות עירום שלה (ר' גם עמוד 2 בתסקיר שירות המבחן) ואת "הסרט שלנו". לדידי, מדובר באיומים המצויים ברף חומרה גבוה, כאשר הנאשם מאיים על המתלוננת, איום ממוקד וספציפי, לפגוע בקודש הקודשים של צנעת הפרט שלה ובשמה הטוב.

לא זו בלבד, אלא שהנאשם לא מתספק באיום כי יפרסם תמונות אלה באופן כללי, אלא הוא מגדיל לעשות וכדי להעצים את חששה של המתלוננת, כותב לה שהוא יפרסם תמונות אלה ואת הסרט - **למשפחתה "ולכל גבר שיהיה לך"**.

כך גם, העובדה שהאיום לא מומש, לדידי, לא בהכרח מלמדת על כך שהאיום עצמו הוא ברף חומרה נמוך (ר' דבריו של הסנגור בעמוד 7, שורות 6-7 בפרוטוקול). לבסוף, מצאתי גם לציין כי הנאשם הודה בכך שאיים בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת, ועל כן לא נהירה טענתו של הסנגור, לפיה "בסופו של דבר, לא היה מדובר באיום בפגיעה גופנית במתלוננת" (ר' דבריו של הסנגור בעמוד 7, שורות 7-8 בפרוטוקול).

10. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש ליתן את הדעת לכך שכתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק ממשי. אם כי, בנקל ניתן לשער את עגמת הנפש והחשש אשר ניטע בליבה של המתלוננת, בשעה שהנאשם דרש הימנה כסף ואיים שיפרסם למשפחתה "ולכל גבר שיהיה לך" תמונות עירום שלה ו"את הסרט שלנו". במסגרת זו גם שקלתי, לחומרה, את תוכן האיומים כפי שפורט קודם לכן, אך גם נתתי דעתי לכך שנדמה כי העבירות בוצעו בשעת כעס ומשבר, ומבלי שקדם להן תכנון מוקדם.

עוד יש לציין, כי אף אם אקבל את טענת הנאשם, שלא הוכחה כדבעי, לפיה המתלוננת הייתה חייבת לו כסף, הרי שעדיין אין בכך כדי להצדיק את מעשיו של הנאשם, אשר בחר לעשות דין לעצמו. אם אכן כל רצונו של הנאשם היה להשיב את הכספים אשר לטענתו שייכים לו, הרי שלשם כך עומדים לרשותו, כמו לרשותו של כל אזרח הגון במדינה, כל הכלים והאמצעים הלגיטימיים שבהם הוא היה חופשי להשתמש.

11. לאור האמור לעיל, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת (ראו למשל, רע"פ 1738/15 **ראמין שוקרי נ' מדינת ישראל**, (11.03.2015); רע"פ 7413/14 **אביהו דוד נ' מדינת ישראל**, (07.11.2014); עפ"ג (מחוזי תל אביב יפו) 50872-08-15 **איל לוי נ' מדינת ישראל**, (11.11.2015); ע"פ (מחוזי מרכז) 32320-09-12 **אספורמס נגד מדינת ישראל**, (27.11.2012)), הרי שמתחם עונש הולם, הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות, מתחם לו עתרה המאשימה ואשר לסנגור לא הייתה מחלוקת לגביו, הינו סביר בנסיבות העניין, וכאמור זה מכבר, הוא מקובל על בית המשפט.

ד. שאלת ההרשעה

12. על פי ההלכה הפסוקה, אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה ייעשה רק במקרים חריגים שבחריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר (ראו בעניין זה, למשל, רע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ**, (14.04.2010); רע"פ 5100/14 **מסארווה נ' מדינת ישראל**, (28.07.2014); ורע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל**, (10.11.2014)).

13. זאת ועוד, בפסיקה המנחה בשאלת הימנעות מהרשעה נקבע כי זו מותנית בהצטבר שני גורמים: האחד, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לעניין זה ראו: ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "**פרשת כתב**"); ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' ויקטור שמש**, פ"ד נ(3) 682 (1996); וע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3) 685, 690 (2000)).

14. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, לא שוכנעתי כי מקרה זה נמנה בגדר אותם מקרים חריגים עליהם מדברת **הלכת כתב** כמצדיקים סטייה מן הכלל לפיו נאשם שעבר עבירה יורשע בדינו. לא מצאתי כי עניינו של הנאשם נופל לגדר אותם "חריגים שבחריגים" או שמתקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות מהרשעתו.

15. ראשית, הנאשם לא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת כי הרשעה תפגע, לא כל שכן פגיעה חמורה, בתעסוקתו או בשיקומו. הנאשם עובד כצלם במסגרת עסק משפחתי, ולא עלתה מפיו הטענה כי הרשעה בדין תמנע הימנו להמשיך בעבודתו זו. כל שנטען על ידי הנאשם ובא כוחו, הוא שהרשעה תביא לידי כך שהוא לא יוכל עוד להמשיך לצלם בכנסים רשמיים של עיריית קריית מלאכי ולקטלוגים שילדים משתתפים בהם.

אולם, הנאשם לא הביא ולו בדל ראיה להוכחת טענתו זו, ואף מתסקיר שירות המבחן לא עולה כי הנאשם הציג מסמכים התומכים בה (ר' בעניין זה רע"פ 1670/16 מוחמד עווידה נ' מדינת ישראל, (06.03.2016)). הנאשם אמנם הציג דו"ח עוסק מורשה, אך לא מסמכים המעידים על כך שהוא מועסק על ידי עיריית קריית מלאכי בכנסים רשמיים וכי הרשעתו בדין תביא להפסקת העסקתו זו. מה גם, על אף שבדיון הטיעונים לעונש נטען כי הנאשם יוכל להציג מסמכים התומכים בטענה זו, הרי שעד היום לא הוצג ולו מסמך אחד כזה.

בנוסף, לא הוכח לבית המשפט איזה נתח מעבודתו של הנאשם מהווים כנסים אלה והצילומים לקטלוגים השונים שבהם משתתפים ילדים. מכאן, שאף אם אקבל את טענתו של הנאשם, הרי שעדיין לא ברור באיזו מידה תיפגע פרנסתו, ובוודאי של הוכח כי פגיעה זו תהא ממשית.

16. כאמור זה מכבר, הימנעות מהרשעת נאשם לאחר שנמצא אשם בביצוע עבירה, שמורה למקרים חריגים ונדירים, בהם יעלה בידי הנאשם להוכיח, בין היתר, כי ייגרם לו נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו. לאור העובדה כי הימנעות מהרשעה היא החריג, יש לדרוש כי הנאשם יבסס את טענותיו על תשתית ראייתית ראויה. ראו בעניין זה דבריו של בית המשפט העליון ברע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים) (10.11.2014):

"גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם פסיקתו של בית משפט זה, לפיה יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא "לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו" [ההדגשה במקור - נ.ש.מ.], ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה... [ההדגשה אינה במקור - נ.ש.מ.] החובה להצביע על קיומו של נזק קונקרטי, מתיישבת עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של הנאשם".

את זאת הנאשם לא עשה, ומשכח הוא לטעון את טענותיו בעלמא, הרי שיש לקבוע כי לא הוכחה פגיעה ממשית בשיקומו או בתעסוקתו.

17. שנית, ועל אף שדי היה באמור עד כה כדי לדחות את בקשתו של הנאשם, לא אעצור הילוכי בשלב זה, ואציין כי לדעתי, לא ניתן במקרה זה להימנע מהרשעתו מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. ברי כי כל מקרה צריך להיבחן לגופו, ובהחלט ייתכן כי יהיו מקרים בהם יהיה זה מוצדק להימנע מהרשעתו של נאשם שהואשם בעבירות זהות לאלה שביצע הנאשם. אולם לידי, במקרה הנדון יש לשלוח מסר מובן וברור לציבור: המטריד את בת זוגו לשעבר ומבקש לגבות ממנה חוב כספי באמצעות איום בפרסום תמונות עירום שלה למשפחתה, לא יהיה זכאי ליהנות מהתחשבות מיוחדת מצדו של בית המשפט.

אכן, כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן, המתלוננת ניתקה קשר עם הנאשם ואינה חוששת עוד מפניו. אולם, לא אוכל לקבל את טענתו של הסנגור, לפיה בנסיבות כאלה האינטרס הציבורי לא ייפגע כתוצאה מאי הרשעתו של הנאשם. כידוע, בית המשפט אמון לא רק על האינטרס האישי של מתלונן כזה או אחר, אלא על אינטרסים רחבים הרבה יותר, ובכללם האינטרס הציבורי בכללותו. כך שאפילו אם אניח לצורך הדיון שהמתלוננת מחלה לנאשם והיא עצמה מבקשת כיום להימנע מהרשעתו (ואין זה המצב בענייננו), הרי שעדיין עמדה מעין זו אינה חזות הכול, ושומה על בית המשפט להציב עצמו כמגן גם על האינטרס של כלל הציבור. במקרה הנדון, בעיקר לנוכח הנסיבות שגלו לביצוע העבירות, לא שוכנעתי כי ניתן יהיה להימנע מהרשעתו של הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי הענישה השונים.

18. אכן, לא התעלמתי מתסקירו של שירות המבחן, אשר המליץ להימנע מהרשעתו של הנאשם. יחד עם זאת, כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה. כפי הידוע, ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, ובדומה לאמור בפסקה הקודמת, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוט, אך המלצתו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקול. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט מ' שמגר בע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' שחר סגל**, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981):

"שיקוליו של שירות המבחן למבוגרים אינם חופפים בהכרח את שיקוליו של בית המשפט, וזאת, אין היתר, מאחר שהוא אינו מופקד על הראייה הכוללת, הבוחנת גם את אלמנט ההרתעה הכללי ונתונים כיוצא באלה. לכן, אין לבוא בטרזוניה אל שירות המבחן, אם הוא נותן דעתו בעיקר לאינטרס האישי של הנאשם, ואף מוכן להציע הצעות לשיקום, המעוגנות, לעתים, בהערכה ובהתרשמות ותו לא. השירות רואה את עיקר מעייניו במיצוי של היבט מוגדר של הנתונים הנאספים לקראת ההכרעה השיפוטית, ובית המשפט הוא שיוצר את האזון הנאות בין הנתונים השונים ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן הקטע או המקוטע. מכאן כי אל הדברים, העולים מן התסקיר, מצטרפים, בדרך כלל, נתונים רלוואנטיים נוספים, המשמשים יסוד לשיקוליו של בית המשפט, כגון מהות העבירה, הלקחים לגבי האיש ומעשיו, כפי שהם מתגבשים בראייתו של בית המשפט, ועוד".

דברים דומים נאמרו גם בע"פ 1472/15 **שי שעשוע נ' מדינת ישראל**, (17.05.2015); בע"פ 7389/13 **נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל**, (17.12.2013); בע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013); ועוד.

19. גם לגופו של עניין, שירות המבחן מציין את השיקולים שהביאוהו להמליץ על הימנעות מהרשעה, ובכלל זה עברו הפלילי הנקי של הנאשם, הסיכון הנמוך להישנות עברה דומה והפגיעה הכלכלית אותה הוא תיאר.

אולם, כפי הידוע, היעדר עבר פלילי וסיכון נמוך להישנות עבירות בעתיד, הם אך שני שיקולים מתוך מגוון שיקולים שעל בית המשפט לשקול עובר להכרעה בשאלת הרשעתו של הנאשם שבפניו, ובוודאי ששיקולים אלה אינם חזות הכול. אכן המדובר בפרמטרים אשר בהחלט יש לשקול אותם לקולא בשעת גזירת הדין, אך במקרה הזה לא די בהם לבדם כדי להפוך את הקערה על פיה - להפוך את החרג לכלל - ולהביא להימנעות מהרשעתו של הנאשם. גם באשר לפגיעה הכלכלית, הרי שעמדתו זה מכבר על כך שהנאשם לא הוכיח קיומה של פגיעה כגון זו ברמת ההוכחה הנדרשת, וגם לא

את היקפה ככל שזו קיימת.

20. לבסוף, בשוליה של נקודה זו אציין, כי לא נעלמה מעיני הפסיקה אשר הוגשה על ידי באי כוח הצדדים, ובפרט זו של הסנגור. יחד עם זאת, בכל הנוגע לפסיקה שהוגשה מטעם ההגנה, הרי שיש לציין כי בחלקה הארי דובר בנאשמים בעלי מאפיינים ייחודיים שאינם מתקיימים במקרה הנדון, אשר הואשמו בעבירות אחרות מאלו שבהן הואשם הנאשם שבפניי, ושבוצעו בנסיבות שונות.

כך למשל, **בת"פ 32551-11-12** אשר נדון בפני מותב זה, דובר בנאשם "צעיר בגיר" הלוקה בבריאותו, אשר נרתם להליך טיפולי ממושך ושהוכיח קיומו של נזק קונקרטי שעלול להיגרם כתוצאה מהרשתתו. גם **בת"פ 1402-02-15**, אמנם דובר בעבירות חמורות מאלו שבהן הואשם הנאשם שבפניי, אך בית המשפט המחוזי מצא כי בעניינים של הנאשמים מתקיימות נסיבות ייחודיות רבות, אשר פורטו בהרחבה בגזר הדין, שיש בהן כדי להצדיק את אי הרשתתם בדין. לאחר שקראתי את פסק הדין, שוכנעתי כי נסיבות ייחודיות אלו לא מתקיימות במקרה הנדון.

בכל יתר גזרי הדין שהוגשו על ידי בא כוח הנאשם, דובר בהסדרים "סגורים" לעניין העונש, אשר בית המשפט מצא לנכון לאמץ. לדידי, במקרים כגון אלה אין כדי להעיד אודות מדיניות הענישה הנוהגת, ובפרט כאשר לא מובן מגזר הדין ומפרוטוקול הדיון מה היו טעמיהם של הצדדים להגיע להסדר הטיעון שגובש.

על כל פנים, כאמור זה מכבר, ברי כי כל מקרה צריך להיבחן לגופו, לנוכח חומרת העבירות, הנסיבות הנלוות להן, נסיבותיו האישיות של הנאשם וכולי.

20. **לאור כל האמור, לא מצאתי להימנע מהרשתתו של הנאשם.**

ה. גזירת עונשו של הנאשם

21. המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר מותנה, צו של"צ, קנס, פיצוי והתחייבות. הסנגור התנגד להשתת כל הרכיבים הללו גם יחד.

22. במסגרת זו, הבאתי במכלול שיקוליי את עברו הפלילי הנקי של הנאשם, את העובדה כי הודה בביצוע המעשים ונטל אחריות מלאה על מעשיו, את חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות ואת תרומתו לחברה בדמות שירות צבאי סדיר, קבע ומילואים בתפקידו כלוחם, ואת יתר מאפייניו החיוביים, כפי שאלו תוארו בתסקיר שירות המבחן.

23. **לאור כל המקובץ לעיל, הריני מרשיעה את הנאשם וגוזרת עליו את העונשים הבאים:**

א. צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן מיום 01.06.2016, הנאשם יבצע את עבודות השל"צ במסגרת קידום

נוער בקריית גת, בתפקידי צילום והעברת חוג צילום.

העתק מגזר הדין בדחיפות לשירות המבחן

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

ב. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מהיום הנאשם יעבור על העבירות שבהן הורשע.

ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת, גב' דקלה כהן, עדת תביעה 2. הפיצוי ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.

מצורף בזאת טופס פרטי ניזוק. הפיצוי ישולם תוך 60 יום

לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הכלכלי, הנני פוטרת אותו מתשלום אגרת הסניגוריה הציבורית, ככל שזו טרם שולמה על ידו.

העתק ההחלטה ישלח לסניגוריה הציבורית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום כ"א סיוון תשע"ו, 27/06/2016 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי-מאייר , שופטת